

LIBRIS

We know
books

maria dobrescu

ABSOLUTION

POEZIE

Editura
NEUMA
2022

prolog

nu te teme Igòr
lucrurile neînțelese
vor deveni taină
revărsând asupra noastră
raiul

nu te teme
căutările noastre
se vor așeza cuminți
într-o dimineață
când visele
se vor adevăra
țintuindu-ne

nu te teme
sufletele
nu au porți

1. Mira se simte îngrozită
cineva îi cenzurează
gândurile

e aproape toamnă
nu vrea să facă nimic
se teme
de uitare

cum ar fi viața ei?
un film mut
amintiri alb-negru
memorie fără culori
clopot prăbușit în mijlocul unei biserici

2. Mira visează

un pod spre toamnă
încet, încet descoperă
culorile

din piept îi crește o lumină
ar putea să-l iubească
pe bărbatul din umbră
îi simte respirația
nu întinde mâinile
de teama
unui vis

aventura continuă

3. Mira dă perdeaua la o parte

își lipește fruntea de geam
prin sticlă
o lume străină

dacă Igor ar fi fost acolo
și-ar fi lipit buzele de obrazul lui

dar nu

Mira

privește cerul
lumina îi dizolvă gândurile
cuvintele încheagă
tăcerea
o dată la câteva luni
i se pare că iubește

4. la cursul de miracole

nimic nu se întâmplă

Mira

ar trebui

să mai încerce

din prima nu-i iese nimănui

5. prin gândul Mirei trec maci sălbatici
plecări/întoarceri
în amintire zidește chipul lui Igor
ochii lui tulburi
par pământeni

6.Mira se răsucește grațios

o balerină
în inima nopții

lumina pompează
un sânge sur
Igor o privește

Mira
i-ar spune că îl iubește
Igor știe
nu înțelege
zborul
spre marginea subțire
a toamnei